

ZLATÝ NÁVRÁT

**SNOWBOARDKROSAŘKA EVA ADAMCZYKOVÁ
SE PODRUHÉ V KARIÉŘE STALA MISTRYNÍ SVĚTA!**

**ESTER LEDECKÁ ZÁŘILA PO ZRANĚNÍ KLÍČNÍ KOSTI
VE SVĚTOVÉM POHÁRU**

FANTAZIE NA PRKNĚ.

JAK SE EVA ADAMCZYKOVÁ STALA 14 MĚSÍCŮ PO TĚŽKÉM ZRANĚNÍ ŠAMPIONKOU

Na stupních vítězů rozdávaly medailistky jen samé úsměvy.

Takový příběh by asi těžko mohl někdo vymyslet. Napsal ho však jeden z nejlepších autorů – život.

Když si v prosinci 2021 ještě jako Eva Samková zlomila obě nohy nad kotníky, nepadalo to s její snowboardkrosovou kariérou příliš nadějně. Jenže závodnice Dukly Praha se v návratové sezoně dostala do vynikající formy a na mistrovství světa v gruzínském Bakuriani vybojovala senzační titul.

„Jela jsem všechny jízdy naplno a vyhrát jsem musela. Samková už zlatou medaili získala a teď ji má i Adamczyková,“ smála se po závodě.

Záhy přiznala, že si na vítězství věřila od začátku. A právě to jí pomohlo k tomu, že na trati neměla konkurenci a získala druhý

světový titul. „Věděla jsem, že na to mám a že chci vyhrát.“

Olympijská šampionka v Soči vyhrála první závod od těžkého zranění. Kvůli zlomeným dolním končetinám přišla i o ZOH v Pekingu. Závodit začala koncem minulého roku.

Na úspěch si potřebovala počkat

„V předchozích startech jsem si věřila stejně, ale měla jsem pocit, že holky jezdí dobře. Ale dneska jsem si říkala, že jezdím fakt super, líp než ony, tak proč nevyhrát,“ vyprávěla Adamczyková.

Byla ráda, že ve všech jízdách jela v čele osamoceně a s výjimkou první zatáčky se vyhnu-la kontaktu se soupeřkami. „Máte před sebou čistý prostor. Nikdo vás neohrožuje, nemusíte

řešit, jestli jedete za ním, nebo vedle něj,“ li-bovala si.

Přitom na podzim se na prkno nemohla skoro postavit. „Vůbec jsem si nemyslela, že by tahle sezona mohla takhle dopadnout. Potřebovala jsem si na úspěch asi počkat. Jsem šťastná, že to takto dopadlo,“ radovala se.

Nadšený byl i trenér Marek Jelínek. „Všechny jízdy v jejím podání byly start-cíl, lepší to být nemohlo. Eva to projížděla s lehkostí, zlepšovala se každou jízdou. Jezdila krásně,“ vykládal.

Pódium ve Světovém poháru už není zakleté

Z Gruzie se snowboardkrosová komunita přesunula na Světový pohár do španělské Sierry

Všechny jizdy zvládla Eva Adamczyková bravurně.

Nevady. I tam Eva jezdila výborně, i když měla trochu smůly. V prvním závodě skončila po pádu ve finále čtvrtá, další den chybovala v semifinále, ale pak si spravila chuť v malém finále.

Další zastávkou byl švýcarský Veysonnaz a Evě Adamczykové se povedlo překročit další Rubikon. Po zranění se už sice stala mistryní světa, ale stupně vítězů ve Světovém poháru zůstávaly stále jakoby zakleté. Povedlo se to až v polovině března. „Jsem maximálně spokojená, byl to jen kousíček na první místo,“ okomentovala druhou příčku.

„Ve čtvrtfinále jsem měla nejhorší start z toho dne, ale poučila jsem se z toho v dalších jízdách. Jsem nadšená, je super, že mám pódium i ze světáku. Posunula jsem se na čtvrté místo v celkovém pořadí a to třetí není daleko,“ pochvalovala si.

Kotníky už řešit nemusí

Ještě před koncem sezony ji tak mohla s klidným srdcem hodnotit pozitivně. „Já to tak беру, že mám splněno. I tím druhým místem na světáku si to člověk zkompletoval,“ culila se a byla ráda, že na kotníky, kvůli nimž si tolik vytrpěla, si už nemusí stěžovat.

TÝMOVÝ ZÁVOD SKIKROSAŘE BAVIL

Nejen na jednom prkně, ale i na dvou se závodníci Dukly v Bakuriani prosadili. Zkušená skikrosařka Nikol Kučerová se v týmovém závodě vyhoupla s Danielem Paulusem na šesté místo. Všechno ale nebylo zdaleka ideální. Závodníkům vadilo větrné počasí, Paulus ještě v Bakuriani doléčoval zraněný kotník, Kučerová zase přijela na šampionát v Gruzii nemocná. Nakonec se ale všechno stihlo. „Týmova mě moc bavila, ale velmi mě mrzí, že jsem v semifinále udělala před koncem chybu, Francouzku jsem skoro měla. Mohli jsme jet i velké finále,“ litovala i přes skvělý výsledek Kučerová. Týmový závod se zamlouvá i Paulusovi. „Jsou to větší emoce v cíli, když člověk všechno neprožívá sám. Jak sleduju i obrazovku a raduju se z toho, že se Nikol daří, tak to jsou skvělé pocity,“ přiznal.

„Musím zařukat, že jsem teď jezdila fakt na sto procent a vůbec jsem kotníky nemusela řešit. Myslím, že ani trenér už to neřeší, že by mi radil něco jiného kvůli nohám. Ten přístup je už stejný jako před zraněním,“ vyprávěla spokojeně.

Když se na krátký čas před závěrečnými závody sezony vrátila do Prahy, začala si uvědomovat a vnímat dosah gruzínského úspěchu. „Člověk potkává fanoušky, a jak je to ještě

čerstvé, tak mu lidi třeba gratulují na ulici,“ poznamenala.

Zmínila, že se jí líbí rivalita, jaká se projevila například v těsném finále ve Veysonnaz. „Vím, že ostatní holky jezdí super a není to zadarmo. O to je to hezčí, že souboje jsou čím dál těsnější, a v tom se trochu blížíme klukům. Že už to není takový na pohodu jako dřív,“ vyhodnotila česká hvězda.

Text: Milan Novotný, foto: SLČR/Bóša

BĚŽEC NOVÁK NA MISTROVSTVÍ SVĚTA NADCHL.

VE SPRINTU DOSÁHL HISTORICKÉHO MAXIMA

Záměr vyšel výtečně. Forma aktuálně nejlepšího českého běžce na lyžích Michala Nováka měla gradovat na mistrovství světa v Planici, a tak se také stalo. Ve stopě závodníků armádního klubu Dukla zářil. Důkazem budiž fantastická 4. příčka v klasickém sprintu či velmi

pěkné 12. místo na volné patnáctce. Škoda jen virového onemocnění, které ho nepustilo na start závěrečné padesátky.

Senzačním výsledkem hned na úvod šampionátu jste ve sprintu

posunul české běžecké maximum na mistrovství světa. Výborně jste zajel i individuální závod volnou technikou. Kdy přijde medaile?

(úsměv) Možná měla přijít už v Planici. Když jsem projel cílem jako čtvrtý, byl jsem malinko zklamaný. Ale asi jen vteřinu. Pak převládlo nadšení. Pořád nemůžu věřit, že se to takhle dobře povedlo. Probojovat se někdy na pódium bude náročné. Chci ale věřit, že se toho v budoucnu dočkám.

Formu jste načasoval úžasně. Půjde o povedený návod pro příští sezony?

V nějaké míře se tím inspirovat určitě budeme. Vyhodnotíme si, co jsme udělali dobře a co šlo třeba ještě vylepsit. Příští sezona je bez větší akce, nastavení priorit bude jiné. Tomu musíme přizpůsobit i přípravu.

České běžecké lyžování zaznamenalo konečně povedený šampionát. Podílely se na tom i ženy. Jaká byla atmosféra uvnitř týmu?

Na začátku úplně skvělá. Ze všech stran bylo cítit, že mistrovství světa je zcela odlišnou akcí než závody ve Světovém poháru. Hlavně realizační tým se staral o výbornou náladu.

Vraťme se ještě ke sprintu. Chválil vás trenér Jan Franc za krásnou bramboru?

Slov nebylo třeba. Stačilo objetí a podání si rukou. Hned jsem věděl, že je na mě pyšný. Těšilo ho, kam jsme to dopracovali.

Šlo o jeden z nejdramatičtějších závodů v historii šampionátů. Svou roli sehrálo i teplé počasí. Bylo těžké vyhnout se kolizím a přitom si ohlídat soupeře?

Byl jsem v hlavě nastavený, že budu aktivní. Jezdíl jsem vpředu, což se vyplatilo. Vyhnul jsem se pádům a dalším nepříjemným situacím, kde hrozilo přišlápnutí lyže či zlomení hůlky.

Důvod k radosti byl opravdu veliký.

Jak na vás teď největší běžecká esa pohlížejí? Vždyť už v kvalifikaci jste měl čtvrtý nejlepší čas...

Asi jim to trochu vyrazilo dech, stejně jako mně. Už mě víc berou.

Prohodí s vámi i pár slov?

Něco málo. Jde zatím spíše o pozdravy. Třeba u Norů by člověk rád zjistil, jak trénují. Je ale skoro nemožné se dostat k jejich národáku. Tato tajemství si pečlivě strážejí.

Na volné patnáctce jste málem vypustil duši. Šlo o nejtěžší závod v kariéře?

Těžko říct. Každopádně šlo o brutální závod. Na okruhu se jelo z nejnižšího bodu do nejvyššího. Ve stoupáních vás čekala konstantní dlouhá práce. A ještě se vše absolvovalo několikrát. Nechal jsem tam všechny síly.

Češi doma u obrazovek po úvodních mezičasech žasli. Na pátém kilometru jste byl dokonce třetí... Půjde to v budoucnu ustát až do cíle?

Rád bych se přesně na tuhle věc v dalších letech zaměřil. Ono to není zase tak jednoduché. Nějakou dobu to potrvá. Ale plán s trenérem máme. Věřím, že zafunguje.

Odpustíte si příště kolu z občerstvovačky, po níž vás začalo píchat?

Bude záležet na situaci. Docházela mi energie. Doufal jsem, že se tím nakopnu. Svou roli sehrál asi i fakt, že občerstvovací stanice byly rozmístěny trochu nešťastně. Po napití se šlo hned do stoupání. Risknul jsem to. Chvilí jsem s tím bojoval, ale pak se zase srovnal. Kdybych si tu kolu nedal, mohl bych ztratit třeba i víc.

Kateřina Razýmová sedl především skiatlon.

První čtyři příčky obsadili Norové. V čem tkví jejich výjimečnost?

Mohou se opírat o mnohem širší servis než ostatní týmy. Pomáhá jim i obrovské konkurenční prostředí. Když trénují, jsou nahacovány. Bojují o každé místečko v nominaci. To je samozřejmě výkonnostně výrazně posouvá.

Start v závěrečné padesátce vám znemožnila viróza. Jak jste nucenou absenci nesl?

Těžce. Už dva dny po sprintu jsem cítil, že tělo s něčím bojuje. Nebyl jsem úplně ve své kůži. Naštěstí jsem se nějak udržel alespoň do závodu na 15 kilometrů. Den poté jsem už poznal, že jsem šel přes hranu. Padesátku jsem pořád jet chtěl, vždyť je to mistrovství světa. Zdraví mi to ale nakonec nedovolilo. Absolvovat závod ve stavu, v jakém jsem byl, by bylo šílené.

VIDĚT BYLY I JANATOVÁ, RAZÝMOVÁ ČI BERANOVÁ

Velmi dobré výkony předvedly na šampionátu ve Slovinsku také ženy. V úvodním sprintu se blýskla Tereza Beranová. Časem postoupila do semifinále, v konečném účtování pak obsadila solidní 12. místo. „Bohužel byl měkký sníh, já potřebuji tvrdší, aby se mi síly nerozutétkaly na všechny strany,“ konstatovala při hodnocení čtyřia dvacetiletá závodnice Dukly.

Kateřina Janatová byla jednoznačně nejvytíženější členkou českého týmu. Skvěle zajela hlavně týmový sprint, kdy společně s Adélou Novákovou doběhly sedmé. „Je to opravdu perfektní výsledek, který předčil očekávání,“ těšilo ji.

Pěkné 13. místo obsadila ve skiatlonu Kateřina Razýmová, jež se v letošní sezoně vrátila do stopy po mateřské dovolené. Vylepšila si tím na mistrovství světa kariérní maximum. „Hodnotila bych to na dvě části. Klasika nic moc, ale skejt byl super,“ poznamenala k průběhu závodu, v němž se bohužel hned na začátku připlekla k pádu. Nebýt toho, nakoukla by zřejmě do TOP 10.

Na trati si Michal Novák (č. 4) počínal skvěle.

Jméno Novák se fanouškům začíná vrávat do paměti. Zaznamenal jste po úspěšném šampionátu nárůst popularity?

Trochu ano. Lidi psali, posílali zprávy a gratulace. Komunikujeme samozřejmě i na sociálních sítích, což je v dnešní době nezbytné. Běžec lyžování je v Česku tradičním a velmi oblíbeným sportem, proto je dobře, když jsme vidět. Ve Slovinsku jsme tomu napomohli.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Barbora Reichová

FAMÓZNÍ NÁVRAT!

LEDECKÁ PO ZRANĚNÍ ZÁŘILA NA SNOWBOARDU VE SVĚTOVÉM POHÁRU

Famózní návrat. Ester Ledecká po dlouhé pauze zaviněné zlomeninou klíční kosti zářila na snowboardu ve Světovém poháru jako za „starých“ dobrých časů. Názorně to předvedla v posledních dvou paralelních slalomech sezony (první obří, druhý klasický – pozn.). Pokaždé se probojovala do finále. Ve slovinšské Rogle obsadila 2. místo, v německém Berchtesgadenu už suverénně zvítězila a dosáhla na 21. triumf v kariéře.

Bez závodů byla nuda

„Jsem šťastná, že jsem zpátky,“ neskrývala nadšení, že stihla absolvovat alespoň dva závody. „Ještě jednou děkuju všem doktorům a fyzioterapeutům, díky nimž jsem zpátky na zasněžených kopcích. Bez závodů to byla nuda,“ pronesla upřímně trojnásobná olympijská vítězka.

Zranění, které si přivodila v letním přípravném období, ji připravilo o světové šampionáty na lyžích i na snowboardu. Zelenou od lékařů dostala až v březnu.

A byl to comeback, jak se na sněhovou královnu sluší a patří. V Rogle i Berchtesgadenu byla suverénně nejrychlejší už v kvalifikaci. Ve vyřazovacích bojích však Ledecké ke spokojenosti přece jen něco málo scházelo. „Závodní rytmus se moc natrénovat nedá. Je to jiné tempo, v tréninku prostoje nemáte. V Německu jsem se už cítila líp.“

Užívala si všechny jízdy

Na rozdíl od Rogle, kde prohrála ve finále s Rakušankou Sabine Schöffmannovou, předvedla v Berchtesgadenu mnohem jistější jízdy. „Užívala jsem si každou. Bylo to úžasné,“ neskrývala nadšení. Schöffmannové vrátila

tři dny starou porážku v semifinále. V souboji o zlato pak porazila Němku Ramonu Theresii Hofmeisterovou o 0,23 vteřiny.

„Nebylo jednoduché se za tak krátkou dobu připravit na obě disciplíny. Klasický slalom jsem jela snad po třech letech,“ usmívala se. „Je jen škoda, že si nemůžu dát nějaké závody také na lyžích. Potřebovala bych se rozjezdít stejně pěkně jako na snowboardu,“ svěřila se v nahrávce pro média.

Jen pro úplnost. V součtu s posledními dvěma závody jich dosud Ledecká na snowboardu absolvovala ve Světovém poháru 57. Z toho jich 21 vyhrála a v dalších 34 stála na pódiu. Úchvatná bilance, že?

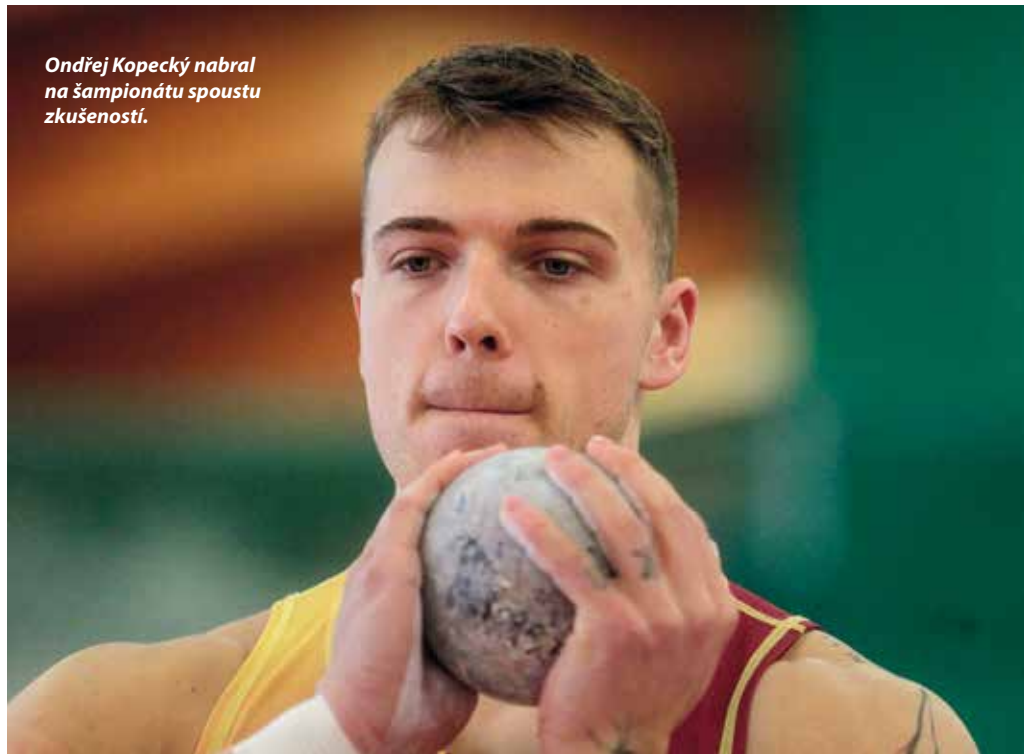
HALOVÉ MISTROVSTVÍ EVROPY V ATLETICE: KOPECKÝ BYL V SEDMIBOJI ŠESTÝ. UMÍSTĚNÍ BRAL, ALE BODŮ CHTĚL VÍC

Velice solidní umístění vybojoval na halovém ME v Istanbulu dvaadvacetiletý atlet Dukly Praha Ondřej Kopecký. Na své první velké akci skončil v sedmiboji šestý se ziskem 5792 bodů. To je však o víc než 200 bodů méně než při domácím šampionátu.

První den zvládl 60 metrů za 7,09, v dálkařském sektoru zapsal 736 centimetrů, v kouli předvedl 13,57 metru a ve výšce překonal 192 centimetrů. Celkem posbíral 3184 bodů a přenocoval na osmém místě. V neděli se vypořádal s překážkami v čase 8,15, v tyči skočil 480 cm a ještě před závěrečným během na 1 000 metrů se posunul na šestou pozici, protože dva soupeři odstoupili kvůli neskočení základní výšky v tyči.

„Nejsem úplně spokojený, jak mi to šlo. Umístění je samozřejmě příjemné, ale výkony nebyly takové, jaké bych si představoval,“ přiznal všestranný atlet z Julisky. „Zklamala mě výška, tam jsem si chtěl polepšit. Celkově jsem ale nabral spoustu zkušeností. Možná příště udělám nějaké věci jinak,“ říkal po skončení soutěže svěřenec Romana Šebrleho.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

Ondřej Kopecký nabral na šampionátu spoustu zkušeností.

Mílař Jan Friš příjemně překvapil.

POVEDENÉ FINÁLE, OSMÉ MÍSTO. MÍLAŘ FRIŠ MEZI ELITOU OBSTÁL

Ve 27 letech si mílař Jan Friš připsal jeden z největších úspěchů dosavadní kariéry. Ve finále doběhl v závodě na 1 500 metrů mezi evropskou elitou na velmi pěkném 8. místě. Friš zaběhl čas 3:40,86, tedy jeho sezonní maximum. Na trati si atlet Dukly Praha počínal takticky velmi dobře. Krátce po začátku se vyhnul pádu dvou soupeřů, v průběhu se držel na dohled nejlepším a v závěru ještě dva soky předběhl. „Možná to mohlo být ještě lepší, ale osmička se počítá,“ říkal radostně. „Nemůžu být nespokojený. Už účast ve finále byla úžasná a tohle je třešnička,“ poznamenal. Měl pravdu. Příliš se nečekalo, že by z rozběhu v konkurenci znamenitých soupeřů mohl

pomýšlet na postup mezi nejlepší dvanáctku. Ale povedlo se. „Můj rozběh byl poslední. S klukama jsme věděli, že se musí běžet rychle. Šli jsme do toho naplno. Klíčové bylo pohlídat si postupovou pozici, a to jsem zvládl.“ Závod podle předpokladů vyhrál norský favorit Jakob Ingebrigtsen v novém rekordu šampionátu 3:33,95.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA